

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 7ης Ιουνίου 2005 *

Στην υπόθεση T-316/03,

Münchener Rückversicherungs-Gesellschaft AG, με έδρα το Μόναχο (Γερμανία),
εκπροσωπούμενη από τους G. Württenberger και R. Kunze, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς(εμπορικά
σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τους
D. Schennen και G. Schneider,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 26ης Ιουνίου 2003 (υπόθεση R 337/2002-4), σχετικά με την αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου MunichFinancialServices ως κοινοτικού σήματος,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Μ. Βηλαρά, πρόεδρο, Μ. E. Martins Ribeiro και Κ. Jürimäe, δικαστές,

γραμματέας: C. Kristensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Σεπτεμβρίου 2003,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 19 Ιανουαρίου 2004,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 13ης Ιανουαρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 15 Ιουνίου 2000, η προσφεύγουσα κατέθεσε αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος ενώπιον του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο Munich FinancialServices.
- 3 Οι υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση σήματος εμπίπτουν στην κλάση 36 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών ενόψει καταχώρισεως των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί. Οι εν λόγω υπηρεσίες αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «οικονομικές υπηρεσίες».
- 4 Με απόφαση της 18ης Φεβρουαρίου 2000, ο εξεταστής απέρριψε την αίτηση καταχώρισεως, με την αιτιολογία ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ήταν περιγραφικό των οικείων υπηρεσιών και στερούνταν διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94.

- 5 Στις 18 Απριλίου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, δυνάμει του άρθρου 59 του κανονισμού 40/94, κατά της αποφάσεως του εξεταστή.
- 6 Με απόφαση της 26ης Ιουνίου 2003 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 14 Ιουλίου 2003, το τέταρτο τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή με την αιτιολογία ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ήταν περιγραφικό κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94.

Αιτήματα των διαδίκων

- 7 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.
- 8 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 9 Η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, ένα μοναδικό λόγο, που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 10 Η προσφεύγουσα, πρώτον, προβάλλει ότι ο μέσος καταναλωτής ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι προσεκτικός δεν θα μπορούσε, χωρίς περαιτέρω ανάλυση, να κατανοήσει το σημασιολογικό περιεχόμενο του λεκτικού σημείου που συνθέτει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, οπότε δεν μπορεί να γίνει δεκτός ο μη προστατευόμενος χαρακτήρας του σήματος.
- 11 Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το λεκτικό σημείο MunichFinancial-Services δεν είναι περιγραφικό των οικείων υπηρεσιών της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος, διότι ο συνδυασμός των διαφόρων λέξεων που το συνθέτουν παρουσιάζει χαρακτηριστική πρωτοτυπία που είναι ασυνήθιστη. Ο ασυνήθιστος χαρακτήρας οφείλεται στο γεγονός ότι το επίδικο λεκτικό σημείο δεν είναι συντεταγμένο σύμφωνα με τους γραμματικούς κανόνες της αγγλικής. Το επίδικο λεκτικό σημείο αφήνει εξάλλου τον καταναλωτή σε πλήρη αβεβαιότητα όσον αφορά τη φύση της σχέσης μεταξύ της λέξεως της τοποθεσίας «Munich» και της εκφράσεως «FinancialServices».
- 12 Προκειμένου να αποδείξει ότι το επίδικο λεκτικό σημείο δεν εμπίπτει στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, η προσφεύγουσα, δεύτερον, αναφέρεται επίσης στην προταθείσα από τον γενικό εισαγγελέα Jacobs ανάλυση στα σημεία 61 έως 64 των προτάσεών του στην υπόθεση για την οποία εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 2003, C-191/01 P, ΓΕΕΑ κατά Wrigley (Συλλογή 2003, σ. I-12447, I-12449).

- 13 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει, συναφώς, ότι κατά τον γενικό εισαγγελέα Jacobs, για την εκτίμηση του περιγραφικού χαρακτήρα του σήματος, πρέπει να εκτιμηθεί, πρώτον, ο τρόπος με τον οποίο συνδέεται ο όρος με δεδομένο προϊόν ή υπηρεσία ή με ένα από τα χαρακτηριστικά του γνωρίσματα, δεύτερον, ο τρόπος κατά τον οποίο μεταδίδεται το μήνυμα και, τρίτον, το πόσο σημαντικό είναι το χαρακτηριστικό γνώρισμα του σήματος σε σχέση με το προϊόν, ειδικότερα στο μυαλό του καταναλωτή.
- 14 Πρώτον, όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο ο όρος αναφέρεται στο προϊόν ή στην υπηρεσία ή σε ένα από τα χαρακτηριστικά του γνωρίσματα, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ο συνδυασμός των λέξεων που αποτελούν το λεκτικό σημείο MunichFinancialServices δεν καθιστά δυνατή τη σαφή σύνδεση με τις οικείες υπηρεσίες εξαιτίας του ασυνήθιστου γραμματικά χαρακτήρα του, λόγω του γλωσσικού σφάλματος, και της αμφισημίας που προκύπτει. Έτσι, το ενδιαφερόμενο κοινό δεν μπορεί άνευ συμπληρωματικής ερμηνείας, λόγω της πολυσημίας του περιεχομένου του, να κατανοήσει τον υποτιθέμενο περιγραφικό χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, τον οποίο το τμήμα προσφυγών δέχθηκε ότι υφίσταται.
- 15 Στη συνέχεια, όσον αφορά τον τρόπο κατά τον οποίο μεταδίδεται το μήνυμα, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι, λόγω του ασυνήθιστου γραμματικά όρου, ο υποτιθέμενος περιγραφικός χαρακτήρας του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν προκύπτει αυτομάτως και αβιάστως.
- 16 Τέλος, όσον αφορά τη σημασία του χαρακτηριστικού γνωρίσματος του σήματος σε σχέση με το προϊόν, ειδικότερα κατά το πνεύμα του καταναλωτή, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι οι δυνητικοί πελάτες δεν προσδίδουν βεβαίως μεγάλη σημασία στο αν οι προτεινόμενες οικονομικές υπηρεσίες προέρχονται ακριβώς από επιχειρηματία που εδρεύει στο Μόναχο, διότι σε θέματα οικονομικών υπηρεσιών η έδρα του επιχειρηματία είναι παντελώς αδιάφορη.

- 17 Αναφερόμενη στο σημείο 30 των προαναφερθεισών προτάσεων του γενικού εισαγγελέα Jacobs στην υπόθεση ΓΕΕΑ κατά Wrigley, η προσφεύγουσα παρατηρεί, τρίτον, ότι η ανάγκη να παραμένουν στη διάθεση όλων οι περιγραφικοί όροι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, υφίσταται μόνον οσάκις υπάρχει εύλογα προφανής και προβλέψιμη ανάγκη των ανταγωνιστών να χρησιμοποιούν τον συγκεκριμένο όρο για την περιγραφή χαρακτηριστικών γνωρισμάτων των προϊόντων τους. Πάντως, κατά την προσφεύγουσα, η ανάγκη αυτή δεν υφίσταται εν προκειμένω, εφόσον οι ανταγωνιστές έχουν στη διάθεσή τους ορθές γραμματικά εκφράσεις (όπως, π.χ., οι εκφράσεις «financial services coming from Munich» [οικονομικές υπηρεσίες προερχόμενες από το Μόναχο] ή «financial services being offered from Munich» [οικονομικές υπηρεσίες προσφερόμενες από το Μόναχο]) και, κατά συνέπεια, θεωρητικούς συνδυασμούς που έχουν πράγματι χαρακτήρα καθαρά περιγραφικό. Κατά τα λοιπά, η προσφεύγουσα αναφέρεται συνολικά στα επιχειρήματά της που ανέπτυξε ενώπιον του ΓΕΕΑ.
- 18 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί το σύνολο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας. Έτσι, ορθώς, κατά το ΓΕΕΑ, απορρίφθηκε από το τμήμα προσφυγών το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, διότι φέρει χαρακτήρα καθαρά περιγραφικό.
- 19 Ειδικότερα, το ΓΕΕΑ προβάλλει ότι ο καταναλωτής δεν θα κατανοήσει το λεκτικό σημείο MunichFinancialServices ως αναφορά σε συγκεκριμένη επιχείρηση, αλλά μάλλον ως ένδειξη καθαρά περιγραφική κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94.
- 20 Αφενός, όσον αφορά το στοιχείο «financial services», αντιπροσωπεύει ευθέως τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση.
- 21 Αφετέρου, όσον αφορά το στοιχείο «Munich», το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι, σε σχέση με τις οικονομικές υπηρεσίες γενικά, αλλά και στο πλαίσιο των τραπεζών και των ασφαλειών ειδικότερα, η ένδειξη του τόπου χρησιμοποιείται συνήθως και νοείται ως αναφορά της έδρας της επιχειρήσεως που παρέχει τις οικείες υπηρεσίες.

- 22 Το ΓΕΕΑ τονίζει επίσης το γεγονός ότι το Μόναχο είναι ευρέως γνωστό ως τόπος οικονομικών δραστηριοτήτων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 23 Προκαταρκτικά, πρέπει να σημειωθεί ότι το δικόγραφο της προσφυγής, καθόσον παραπέμπει συνολικά στα επιχειρήματα που περιλαμβάνονται στα έγγραφα που κατατέθηκαν στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, οπότε δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Νοεμβρίου 1997, T84/96, Cipeke κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-2081, σκέψη 33, και της 31ης Μαρτίου 2004, T-20/02, Interquell κατά ΓΕΕΑ — SCA Nutrition (HAPPY DOG), Συλλογή 2004, σ. II-1001, σκέψη 20).
- 24 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση «τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις δυνάμενα να χρησιμεύσουν στις συναλλαγές για τη δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προελεύσεως ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών αυτών». Εξάλλου, το άρθρο 7, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού ορίζει ότι «η παράγραφος 1 εφαρμόζεται ακόμη και αν οι λόγοι απαραδέκτου υφίστανται μόνο σε τμήμα της Κοινότητας».
- 25 Κατά τη νομολογία, το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 εμποδίζει να επιφυλάσσονται υπέρ μιας μόνον επιχειρήσεως τα σημεία ή οι ενδείξεις που αφορά το άρθρο αυτό λόγω της καταχωρίσεώς τους ως σημάτων. Έτσι, η διάταξη αυτή επιδιώκει σκοπό γενικού συμφέροντος, ο οποίος επιβάλλει να μπορούν τα σημεία ή οι ενδείξεις αυτές να χρησιμοποιούνται ελεύθερα από όλους [βλ. αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-219/00, Ellos κατά ΓΕΕΑ (ELLOS), Συλλογή 2002, σ. II-753, σκέψη 27, και τη νομολογία που παρατίθεται εκεί, και της 27ης Νοεμβρίου 2003, T-348/02, Quick κατά ΓΕΕΑ (Quick), Συλλογή 2003, σ. II-5071, σκέψη 27].

- 26 Εξάλλου, τα μνημονευόμενα στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού σημεία και ενδείξεις είναι εκείνα τα οποία δύνανται να χρησιμοποιηθούν, στο πλαίσιο της συνήθους χρήσεως από το ενδιαφερόμενο κοινό, για να υποδηλώσουν, είτε άμεσα είτε με μνεία ενός ουσιώδους χαρακτηριστικού τους, προϊόν ή υπηρεσία για το οποίο προϊόν ή για την οποία υπηρεσία ζητήθηκε η καταχώριση (απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, C-383/99 P, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2001, σ. I-6251, σκέψη 39). Επομένως, η εκτίμηση του περιγραφικού χαρακτήρα ενός σημείου μπορεί να χωρήσει μόνον, αφενός, σε σχέση με τα ως άνω προϊόντα και υπηρεσίες και, αφετέρου, σε σχέση με τον τρόπο με τον οποίο το ενδιαφερόμενο κοινό το αντιλαμβάνεται [απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-34/00, Eurocool Logistik κατά ΓΕΕΑ (EUROCOOL), Συλλογή 2002, σ. II-683, σκέψη 38].
- 27 Εν προκειμένω, οι υπηρεσίες που αναφέρονται στην αίτηση για την καταχώριση σήματος είναι οι οικονομικές υπηρεσίες, άνευ άλλης διευκρίνισης. Εξάλλου, αν και το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση συντίθεται από αγγλικές λέξεις, το όνομα της πόλης (Munich) στην αρχή του σήματος είναι μια γερμανική πόλη. Επιπλέον, οι υπόλοιπες λέξεις που απαρτίζουν το σήμα αυτό, «financial» και «services», είναι αγγλικές λέξεις πολύ συνηθισμένες και συναντώνται, με παρόμοια ορθογραφία, σε πολλές άλλες κοινοτικές γλώσσες. Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι το ενδιαφερόμενο κοινό απαρτίζεται από τον μέσο αγγλόφωνο καταναλωτή της Κοινότητας καθώς και από τον μέσο καταναλωτή άλλων γλωσσικών περιοχών της Κοινότητας —και ειδικότερα από τον γερμανό καταναλωτή— που διαθέτει τουλάχιστον μια στοιχειώδη γνώση της αγγλικής.
- 28 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να καθοριστεί, στο πλαίσιο της εφαρμογής του απόλυτου λόγου απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, αν υπάρχει για το ενδιαφερόμενο κοινό άμεση και συγκεκριμένη σχέση μεταξύ του λεκτικού σημείου MunichFinancialServices και των υπηρεσιών για τις οποίες απορρίφθηκε η αίτηση καταχώρισης σήματος, δηλαδή των οικονομικών υπηρεσιών που εμπίπτουν στην κλάση 36 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας.
- 29 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι το ενδιαφερόμενο κοινό δεν θα έχει καμία δυσκολία να κατανοήσει το βασικό στοιχείο «FinancialServices» του αιτηθέντος σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ως τέλεια περιγραφή στα αγγλικά των οικονομικών υπηρεσιών που αναφέρονται στην αίτηση καταχώρισης του σήματος.

- 30 Τίθεται θέμα, ωστόσο, αν, στο πλαίσιο της συνολικής εκτιμήσεως του αιτηθέντος σήματος, ο καθαρά περιγραφικός χαρακτήρας του στοιχείου «FinancialServices» εξουδετερώνεται, πρώτον, με την προσθήκη της λέξεως «Munich», δεύτερον, από την προβαλλόμενη ως μη ορθή γραμματικά σύνταξη και, τρίτον, από την ιδιαίτερη ορθογραφία.
- 31 Όσον αφορά, πρώτον, τη χρησιμοποίηση στο σημείο της αγγλικής λέξεως της πόλεως του Μονάχου, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι δεν θα εμποδίσει το ενδιαφερόμενο κοινό να καταλάβει αμέσως, χωρίς δεύτερη σκέψη, ότι πρόκειται για την πόλη της Γερμανίας.
- 32 Εξάλλου, σύμφωνα με τη νομολογία, όσον αφορά τα σημεία ή τις ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν προς δήλωση της γεωγραφικής προελεύσεως των κατηγοριών προϊόντων για τις οποίες ζητείται η καταχώριση του σήματος, ιδίως δε τις γεωγραφικές ονομασίες, υπάρχει γενικό συμφέρον να παραμείνουν στη διάθεση όλων [απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 1999, C-108/97 και C-109/97, Windsurfing Chiemsee, Συλλογή 1999, σ. I-2779, σκέψη 26, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Οκτωβρίου 2003, T-295/01, Nordmilch κατά ΓΕΕΑ (OLDENBURGER), Συλλογή 2003, σ. II-4365, σκέψη 30]. Η νομολογία αυτή εφαρμόζεται επίσης και στις υπηρεσίες.
- 33 Αυτό ισχύει ακόμη περισσότερο στον τομέα των οικονομικών υπηρεσιών όπου η ένδειξη του τόπου χρησιμοποιείται συνήθως και νοείται ως αναφορά της έδρας της επιχειρήσεως που παρέχει τις οικείες υπηρεσίες και, επομένως, του τόπου από τον οποίο αυτές παρέχονται κατά κύριο λόγο. Άλλες πιθανές έννοιες της γεωγραφικής ενδείξεως δεν ασκούν επιρροή, εφόσον, κατά τη νομολογία, αρκεί το επίδικο λεκτικό σημείο να υποδηλώνει, τουλάχιστον σε μία από τις ενδεχόμενες έννοιές του, ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών (βλ. προαναφερθείσα απόφαση ΓΕΕΑ κατά Wrigley, σκέψη 32).
- 34 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Μόναχο είναι ευρέως γνωστό ως σημαντικό οικονομικό κέντρο και θεωρείται ως τέτοιο από το ενδιαφερόμενο κοινό.

Στη διαπίστωση αυτή προέβη τόσο ο εξεταστής του ΓΕΕΑ με την απόφασή του της 18ης Φεβρουαρίου 2002 όσο και το ΓΕΕΑ με το υπόμνημά του απαντήσεως. Όταν κλήθηκε να εκφράσει την άποψή της επί του σημείου αυτού, η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε τον ρόλο του Μονάχου στον τομέα των οικονομικών υπηρεσιών.

- 35 Επομένως, ορθώς θεώρησε το τμήμα προσφυγών ότι το όνομα της πόλεως του Μονάχου, ακολουθούμενο από την έκφραση «FinancialServices» θα γίνει κατανοητό από το ενδιαφερόμενο κοινό ως γεωγραφική ένδειξη του τόπου προελεύσεως των υπηρεσιών ή του τόπου από τον οποίο προτείνονται. Συνεπώς, η πρόσθεση της λέξεως «Munich» στην έκφραση «FinancialServices» δεν μπορεί να μειώσει τον περιγραφικό χαρακτήρα της εκφράσεως αυτής. Αντιθέτως, τον ενισχύει λόγω του καθοριστικού ρόλου που διαδραματίζει η πόλη αυτή στον τομέα των οικονομικών υπηρεσιών.
- 36 Όσον αφορά, δεύτερον, την προβαλλόμενη μη ορθή γραμματικά σύνταξη του επίδικου σημείου, πρέπει να σημειωθεί ότι η κατάσταση αυτή, ακόμη κι αν θεωρηθεί αποδεδειγμένη, ουδόλως μεταβάλλει την προεκτεθείσα εκτίμηση του επίδικου σημείου [βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 12ης Ιανουαρίου 2000, T-19/99, DKV κατά ΓΕΕΑ (COMPANYLINE), Συλλογή 2000, σ. II-1, σκέψη 26, και της 26 Οκτωβρίου 2000, T-360/99, Community Concepts κατά ΓΕΕΑ (Investorworld), Συλλογή 2000, σ. II-3545, σκέψη 23].
- 37 Όσον αφορά, τρίτον, την ιδιαίτερη ορθογραφία του επίδικου σημείου, με την οποία, αφενός, οι τρεις λέξεις που το συνθέτουν είναι ενωμένες χωρίς κενά διαστήματα και, αφετέρου, καθεμία από τις τρεις ενωμένες λέξεις αρχίζει με κεφαλαίο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν συνιστά στοιχείο δημιουργικού χαρακτήρα δυνάμενο να καταστήσει το σημείο στο σύνολό του κατάλληλο προς διάκριση των προϊόντων μιας επιχείρησης από αυτά κάποιων άλλων επιχειρήσεων [βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ (Giroform), Συλλογή 2001, σ. II-433, σκέψη 25]. Εξάλλου, το πιθανό αποτέλεσμα της ένωσης των λέξεων χωρίς κενό διάστημα εξουδετερώνεται πλήρως από το γεγονός ότι οι τρεις λέξεις που αποτελούν το επίδικο σημείο αρχίζουν με κεφαλαίο. Ορθώς, επομένως, έκρινε το τμήμα

προσφυγών ότι το λεκτικό σημείο MunichFinancialServices θα διαβαστεί, ακουστεί και γίνει αντιληπτό από το ενδιαφερόμενο κοινό ως «Munich Financial Services» (σκέψη 9 της προσβαλλομένης απόφασης).

- 38 Κατά συνέπεια, τίποτα δεν επιτρέπει το συμπέρασμα ότι η πρόσθεση της λέξεως «Munich» στην έκφραση «FinancialServices» προσδίδει στο λεκτικό σημείο MunichFinancialServices ένα πρόσθετο στοιχείο, χάρη στο οποίο η λέξη αυτή χάνει τον αμιγώς περιγραφικό της χαρακτήρα ως προς τις προτεινόμενες από το Μόναχο οικονομικές υπηρεσίες [βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουνίου 2001, T-359/99, DKV κατά ΓΕΕΑ (EuroHealth), Συλλογή 2001, σ. II-1645, σκέψη 26].
- 39 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το επίδικο λεκτικό σημείο καθιστά δυνατό στο ενδιαφερόμενο κοινό να προβεί άμεσα και χωρίς δεύτερη σκέψη σε συγκεκριμένο και ευθύ συσχετισμό με τις προτεινόμενες από το Μόναχο οικονομικές υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στην κατηγορία «οικονομικές υπηρεσίες» που αναφέρεται στην αίτηση καταχώρισεως σήματος.
- 40 Η εκτίμηση αυτή δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από το επιχείρημα της προσφεύγουσας σύμφωνα με το οποίο η ανάγκη να παραμένουν στη διάθεση όλων οι περιγραφικοί όροι, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, υφίσταται μόνον οσάκις υπάρχει εύλογα προφανής και προβλέψιμη ανάγκη των ανταγωνιστών να χρησιμοποιούν τον συγκεκριμένο όρο για την περιγραφή χαρακτηριστικών γνωρισμάτων των προϊόντων ή υπηρεσιών τους.
- 41 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει, συναφώς, ότι, για να αρνηθεί το ΓΕΕΑ την καταχώριση βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, δεν απαιτείται τα σημεία και οι ενδείξεις που συνθέτουν το σήμα και διαλαμβάνονται στο εν λόγω άρθρο να χρησιμοποιούνται όντως, κατά τον χρόνο της αιτήσεως περί καταχώρισεως, για σκοπούς περιγραφικούς προϊόντων ή υπηρεσιών, όπως αυτά για τα οποία υποβλήθηκε η αίτηση, ή για χαρακτηριστικά γνωρίσματα αυτών των προϊόντων ή υπηρεσιών. Αρκεί, όπως υποδηλώνει το ίδιο το γράμμα της εν λόγω διατάξεως, τα ως άνω σημεία και οι ενδείξεις να μπορούν να χρησιμοποιούνται για τους ως άνω σκοπούς. Έτσι, κατ' εφαρμογήν της εν λόγω

διατάξεως, πρέπει να απορρίπτεται η καταχώριση λεκτικού σημείου αν, σε μία τουλάχιστον από τις δυνητικές σημασίες του, είναι δηλωτικό χαρακτηριστικού γνωρίσματος των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών (προπαρατεθείσα απόφαση ΓΕΕΑ κατά Wrigley, σκέψη 32).

42. Εν προκειμένω, το επίδικο λεκτικό σημείο μπορεί χωρίς αμφιβολία να χρησιμοποιείται από άλλους επιχειρηματίες του οικονομικού τομέα οι οποίοι θέλουν να υποδηλώσουν ότι οι υπηρεσίες τους παρέχονται από το Μόναχο, το οποίο είναι, όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, ένα από τα σημαντικότερα οικονομικά μέρη της Γερμανίας. Πρέπει να σημειωθεί, συναφώς, ότι η γεωγραφική προέλευση της παροχής της υπηρεσίας αποτελεί ένα από τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα που απαριθμούνται ρητά στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94. Επομένως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.
43. Ορθώς επομένως το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι το λεκτικό σημείο MunichFinancialServices είναι περιγραφικό των επίδικων οικονομικών υπηρεσιών.
44. Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί ο μοναδικός λόγος της προσφεύγουσας ως αβάσιμος καθώς και η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

45. Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, θα καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα του καθού, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του τελευταίου.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**

- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.**

Βηλαράς

Martins Ribeiro

Jürimäe

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 7 Ιουνίου 2005.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

M. Βηλαράς